

EBA/GL/2023/06

19/07/2023

Κατευθυντήριες γραμμές

σχετικά με τη συνολική δυνατότητα
ανάκαμψης στο πλαίσιο του σχεδιασμού
ανάκαμψης

1. Υποχρεώσεις συμμόρφωσης και υποβολής στοιχείων και αναφορών

Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών

1. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010¹. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν προς τις κατευθυντήριες γραμμές.
2. Οι κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν την άποψη της EAT σχετικά με τις ενδεδειγμένες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας ή σχετικά με τον τρόπο ορθής εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας σε έναν συγκεκριμένο τομέα. Οι αρμόδιες αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, προς τις οποίες απευθύνονται οι κατευθυντήριες γραμμές, πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντάς τες δεόντως στις πρακτικές τους (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές διαδικασίες τους), συμπεριλαμβανομένων των σημείων στα οποία οι κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται κυρίως στα ιδρύματα.

Απαιτήσεις υποβολής στοιχείων και αναφορών

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωστοποιήσουν στην EAT εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ή άλλως να εκθέσουν τους λόγους μη συμμόρφωσης, έως τις 11.12.2023. Εάν η προθεσμία γνωστοποίησης παρέλθει άπρακτη, η EAT θα θεωρήσει ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται, με την υποβολή του εντύπου που παρέχεται στον διαδικτυακό τόπο της EAT, με την επισήμανση «EBA/GL/2023/06». Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να γνωστοποιούν τη συμμόρφωση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών τους. Οποιαδήποτε μεταβολή στην κατάσταση συμμόρφωσης πρέπει επίσης να αναφέρεται στην EAT.
4. Οι γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται στον δικτυακό τόπο της EAT, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

2. Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Αντικείμενο

5. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές προσδιορίζουν τους τρόπους με τους οποίους τα ιδρύματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν στα σχέδια ανάκαμψης και στα σχέδια ανάκαμψης ομίλου σύνοψη της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψής τους σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 7 και σύμφωνα με το παράρτημα, τμήμα Α σημείο 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ² και το κεφάλαιο 1 τμήμα ΙΙ του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/1075³ της Επιτροπής. Επιπλέον, προσδιορίζουν τους τρόπους με τους οποίους οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τη συνολική δυνατότητα ανάκαμψης των ιδρυμάτων στο πλαίσιο της αξιολόγησης των σχεδίων ανάκαμψης και των σχεδίων ανάκαμψης ομίλου σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8 της εν λόγω οδηγίας και το κεφάλαιο 1 τμήμα ΙΙΙ του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού.

Πεδίο εφαρμογής

6. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται στα ιδρύματα, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 23 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, τα οποία υπόκεινται στις υποχρεώσεις που ορίζονται στα άρθρα 5 έως 9 της εν λόγω οδηγίας, όπως διευκρινίζεται περαιτέρω στα άρθρα 3 έως 21 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/1075 της Επιτροπής.
7. Για τα ιδρύματα που δεν ανήκουν σε όμιλο που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με τα άρθρα 111 και 112 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται σε ατομικό επίπεδο.

² Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190).

³ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/1075 της Επιτροπής, της 23ης Μαρτίου 2016, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον καθορισμό του περιεχομένου των σχεδίων ανάκαμψης, των σχεδίων εξυγίανσης και των σχεδίων εξυγίανσης ομίλων, των ελάχιστων κριτηρίων που πρέπει να αξιολογεί η αρμόδια αρχή όσον αφορά τα σχέδια ανάκαμψης και τα σχέδια ανάκαμψης ομίλων, των προϋποθέσεων για τη χρηματοπιστωτική στήριξη ομίλου, των απαιτήσεων για τους ανεξάρτητους εκτιμητές, της συμβατικής αναγνώρισης των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής, των διαδικασιών και του περιεχομένου των απαιτήσεων κοινοποίησης και της ειδοποίησης αναστολής, καθώς και του τρόπου λειτουργίας των σωμάτων εξυγίανσης (ΕΕ L 184 της 8.7.2016, σ. 1).

8. Για τα ιδρύματα που αποτελούν μέρος ομίλου που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με τα άρθρα 111 και 112 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ⁴, οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται στο επίπεδο της μητρικής επιχείρησης στην Ένωση και στο επίπεδο των θυγατρικών της.
9. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προσδιορίζουν τον τρόπο εφαρμογής του συνόλου ή μέρους των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών στα ιδρύματα που υπόκεινται σε απλουστευμένες υποχρεώσεις όσον αφορά τα σχέδια ανάκαμψής τους, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.
10. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαλλάσσουν τα ιδρύματα που είναι επιχειρήσεις επενδύσεων από την εφαρμογή μέρους των παραγράφων 26 και 41 έως 47, σε περίπτωση που η εφαρμογή τους δεν θα ήταν κατάλληλη για τον σχεδιασμό ανάκαμψης της επιχείρησης επενδύσεων ή του ομίλου επιχειρήσεων επενδύσεων, λαμβανομένου υπόψη του επιχειρηματικού τους μοντέλου, αλλά και της νομικής δομής, του προφίλ κινδύνου, του μεγέθους ή της πολυπλοκότητάς τους.

Αποδέκτες

11. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές όπως ορίζονται στα σημεία (2) (i) και (2) (viii) του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και στα χρηματοοικονομικά ιδρύματα, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο (1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, εφόσον τα εν λόγω χρηματοοικονομικά ιδρύματα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών.

Ορισμοί

12. Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, οι όροι που χρησιμοποιούνται και ορίζονται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ, στην οδηγία 2013/36/ΕΕ και στην οδηγία (ΕΕ) 2019/2034 έχουν την ίδια έννοια και στις κατευθυντήριες γραμμές.

3. Εφαρμογή

Ημερομηνία εφαρμογής

13. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται από 11.01.2024.

Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013 σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

4. Καθορισμός του πλαισίου της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης (ORC) για τα ιδρύματα

14. Για τον καθορισμό της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης, τα ιδρύματα θα πρέπει να καθορίζουν τα ακόλουθα στοιχεία σύμφωνα με το τμήμα I των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών:
- έναν κατάλογο αξιόπιστων και εφικτών επιλογών ανάκαμψης·
 - ένα εύρος σεναρίων σοβαρών μακροοικονομικών και χρηματοοικονομικών δυσχερειών.
15. Σε συνέχεια του καθορισμού των προηγούμενων στοιχείων, τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν τη συνολική δυνατότητα ανάκαμψης ως ένα εύρος «δυνατοτήτων ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου» για όλα τα σχετικά σεναρία σοβαρών μακροοικονομικών και χρηματοοικονομικών δυσχερειών που εξετάζονται στο σχέδιο ανάκαμψης. Στο πλαίσιο του σχεδίου ανάκαμψης η «δυνατότητα ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου» ορίζεται ως το άθροισμα των ποσοτικών επιπτώσεων κάθε επιλογής ανάκαμψης που θα ήταν διαθέσιμη και κατάλληλη για το συγκεκριμένο σενάριο ποσοτικοποιημένη με βάση τους σχετικούς δείκτες του σχεδίου ανάκαμψης των ιδρυμάτων που αφορούν τα κεφάλαια (συμπεριλαμβανομένης της μόχλευσης) και τη ρευστότητα και απαριθμούνται στην παράγραφο 26 («σχετικοί δείκτες σχεδίου ανάκαμψης»).

Ενότητα I. Βασικά στοιχεία της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης

Κατάλογος αξιόπιστων και εφικτών επιλογών ανάκαμψης

16. Το σημείο εκκίνησης για τον προσδιορισμό της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης θα πρέπει να είναι ένας πλήρης κατάλογος αξιόπιστων και εφικτών επιλογών ανάκαμψης, καθεμία από τις οποίες θα εξετάζεται ανεξάρτητα από τις υπόλοιπες και χωρίς καμία αναφορά στα συγκεκριμένα σεναρία του σχεδίου ανάκαμψης. Από τον κατάλογο αυτό, τα ιδρύματα θα πρέπει να διαλέγουν όλες τις επιλογές ανάκαμψης που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο κάθε σεναρίου και να αποδείξουν τη «δυνατότητα ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου».
17. Για να διασφαλιστεί ότι η συνολική δυνατότητα ανάκαμψης των ιδρυμάτων αντιπροσωπεύει αποτελεσματικά την ικανότητα των ιδρυμάτων να αποκαθιστούν τη χρηματοοικονομική τους θέση μετά από σημαντική επιδείνωση, κατά τον καθορισμό της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνο οι επιλογές ανάκαμψης που θεωρούνται αξιόπιστες και εφικτές από τα ιδρύματα σύμφωνα με τον τίτλο II, κεφάλαιο I, τμήμα II της

οδηγίας 2014/59/ΕΕ, τα άρθρα 8 έως 12 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075 της Επιτροπής και τους γενικούς παράγοντες που ορίζονται στην παράγραφο 18.

18. Στους γενικούς παράγοντες για την αξιολόγηση της αξιοπιστίας και της σκοπιμότητας των επιλογών ανάκαμψης που πρέπει να εξετάζονται από τα ιδρύματα κατά τον προσδιορισμό της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται ο τύπος της επιλογής, το συγκεκριμένο επιχειρηματικό προφίλ των ιδρυμάτων και το εν εξελίξει μακροοικονομικό περιβάλλον στο οποίο λειτουργούν και ειδικότερα, μεταξύ άλλων, τα εξής στοιχεία:
- a. η αναμενόμενη εξωτερική επίπτωση στους βασικούς ενδιαφερόμενους φορείς, καθώς και η οποιαδήποτε αναμενόμενη επίπτωση από την εφαρμογή της επιλογής ανάκαμψης στο χρηματοπιστωτικό σύστημα·
 - b. η πείρα που αποκτήθηκε στο πλαίσιο προηγούμενης εφαρμογής της επιλογής ανάκαμψης από το ίδρυμα ή από ομότιμα ιδρύματα, εφόσον οι πληροφορίες αυτές είναι διαθέσιμες·
 - c. το επίπεδο ετοιμότητας για την εφαρμογή της επιλογής ανάκαμψης·
 - d. η εκτίμηση της συνέχειας των λειτουργιών μετά την εφαρμογή της επιλογής ανάκαμψης, συμπεριλαμβανομένων όλων των ρυθμίσεων για τη διατήρηση της πρόσβασης στις χρηματοπιστωτικές αγορές και τη λειτουργία των εσωτερικών διαδικασιών·
 - e. η αναμενόμενη οικονομική επίπτωση στο κεφάλαιο, τη ρευστότητα, την κερδοφορία και το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος βάσει σαφών και διαφανών βασικών παραδοχών που εγγυώνται την αξιοπιστία της εκτίμησης·
 - f. το προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή της επιλογής ανάκαμψης·
 - g. η παρουσία τυχόν λειτουργικών, νομικών, χρηματοπιστωτικών εμποδίων και εμποδίων φήμης καθώς και οποιωνδήποτε άλλων εμποδίων τα οποία παρακωλύουν την εφαρμογή της επιλογής ανάκαμψης.

Εύρος σεναρίων σοβαρών μακροοικονομικών και χρηματοοικονομικών δυσχερειών

19. Το άλλο στοιχείο της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης είναι το «εύρος σεναρίων σοβαρών μακροοικονομικών και χρηματοοικονομικών δυσχερειών». Για τον προσδιορισμό της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν τη δυνατότητα ανάκαμψής τους για τα συγκεκριμένα σχετικά σενάρια που προβλέπονται στο σχέδιο ανάκαμψης (δηλ., την καλούμενη «δυνατότητα ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου»).
20. Για τον υπολογισμό της «δυνατότητας ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου», τα ιδρύματα θα πρέπει να βασίζονται στην παραδοχή ότι το συγκεκριμένο σενάριο θα οδηγήσει σε μη εκπλήρωση των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη κεφαλαίου βάσει της ΔΕΕΑ (διαδικασία εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης) ή των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ, όπως ορίζονται στις Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις κοινές διαδικασίες και μεθόδους για τη διαδικασία εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης

(«Κατευθυντήριες γραμμές ΔΕΕΑ»)⁵ ή τις ελάχιστες κανονιστικές απαιτήσεις ρευστότητάς τους, όπως αυτές καθορίζονται στην πιο πρόσφατη αξιολόγηση της ΔΕΕΑ.

21. Σε εξαιρετικές περιστάσεις υπό τις οποίες ένα ίδρυμα ισχυρίζεται ότι δεν είναι σε θέση να καταρτίσει ένα εύλογο σοβαρό σενάριο που θα οδηγούσε σε μη εκπλήρωση των κεφαλαιακών απαιτήσεων ή των απαιτήσεων μόχλευσης σύμφωνα με την παράγραφο 20, το εν λόγω ίδρυμα θα πρέπει να παράσχει, στις αρμόδιες αρχές, λεπτομερή εξήγηση των λόγων για τους οποίους το συγκεκριμένο σενάριο θα πρέπει παρόλ' αυτά να θεωρείται αρκετά σοβαρό ώστε να αποτελεί απειλή για την πτώχευση του ιδρύματος, εκτός και αν είχαν εφαρμοστεί εγκαίρως μέτρα ανάκαμψης.

Τμήμα II. Υπολογισμός της «δυνατότητας ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου»

Σημείο εκκίνησης

22. Τα ιδρύματα θα πρέπει να θεωρούν ως σημείο εκκίνησης για τον υπολογισμό της «δυνατότητας ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου» την παραβίαση οποιουδήποτε δείκτη σχεδίου ανάκαμψης ο οποίος, σύμφωνα με το εν λόγω σχέδιο ανάκαμψης, θα είχε ως αποτέλεσμα την απόφαση του ιδρύματος να εφαρμόσει μία ή περισσότερες επιλογές ανάκαμψης.

Χρονοδιάγραμμα

23. Κατά την αξιολόγηση του προβλεπόμενου χρονικού πλαισίου για την εφαρμογή της επιλογής ανάκαμψης, σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/1075 της Επιτροπής, για τους σκοπούς του υπολογισμού της «δυνατότητας ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου», τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά των επιλογών ανάκαμψης και το είδος των γεγονότων που περιλαμβάνονται στο σενάριο (π.χ. συστημικά, ιδιοσυγκρασιακά, συνδυασμένα).
24. Τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν τις επιπτώσεις της εφαρμογής των επιλογών ανάκαμψης, όσον αφορά την επίπτωση στην κεφαλαιακή τους θέση (συμπεριλαμβανομένης της μόχλευσης) σε χρονικό ορίζοντα 18 μηνών και την επίπτωση στη θέση ρευστότητάς τους σε χρονικό ορίζοντα 6 μηνών, από το σημείο εκκίνησης που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 22.

⁵ EBA/GL/2022/03.

25. Για τις επιλογές ανάκαμψης με χρονικά πλαίσια μεγαλύτερα από εκείνα που αναφέρονται στην παράγραφο 24, θα πρέπει να περιλαμβάνονται στον υπολογισμό της «δυνατότητας ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου» μόνο οι επιπτώσεις που παρατηρήθηκαν εντός των καθορισμένων χρονικών πλαισίων που ορίζονται στη συγκεκριμένη παράγραφο.

Περιεχόμενο

26. Τα ιδρύματα θα πρέπει να εκφράζουν τη «δυνατότητα ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου» που διαθέτουν τουλάχιστον για τους ακόλουθους «σχετικούς δείκτες σχεδίου ανάκαμψης»⁶:
- α. δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 (δείκτης CET1)·
 - β. συνολικός δείκτης κεφαλαίου·
 - γ. δείκτης μόχλευσης·
 - δ. δείκτης κάλυψης ρευστότητας (LCR)·
 - ε. δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR).

Στις περιπτώσεις όπου οι δείκτες που αναφέρθηκαν δεν συμπεριλήφθηκαν από τα ιδρύματα στο πλαίσιο των δεικτών σχεδίου ανάκαμψης με βάση το μαχητό τεκμήριο που προβλέπεται στις Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τους δείκτες των σχεδίων ανάκαμψης⁷, η «δυνατότητα ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου» θα πρέπει να εκφράζεται υπό τη μορφή αντίστοιχων υποκατάστατων δεικτών. Τα ιδρύματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν στα σχέδια ανάκαμψής τους τα ονομαστικά ποσά στα οποία βασίζεται ο υπολογισμός των σχετικών δεικτών (αριθμητής και παρονομαστής), ώστε οι αρμόδιες αρχές να είναι σε θέση να αξιολογούν και να θέτουν υπό αμφισβήτηση δεόντως τα αναφερόμενα αριθμητικά στοιχεία.

27. Τα ιδρύματα θα πρέπει να εκφράζουν τη «δυνατότητα ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου» που διαθέτουν αναφέροντας τις συνολικές επιπτώσεις των επιλογών ανάκαμψης, όπως ορίζονται στην παράγραφο 15, προκειμένου να καθορίσουν τον βαθμό στον οποίο θα μπορούσαν να ανακάμψουν στο πλαίσιο του συγκεκριμένου σεναρίου. Οι επιπτώσεις θα πρέπει να παρουσιάζονται στο πλαίσιο των «σχετικών δεικτών σχεδίου ανάκαμψης» σε βάθος χρόνου, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών χρονικών περιόδων, σύμφωνα με το χρονικό πλαίσιο που καθορίζεται στην παράγραφο 24.

⁶ Περιλαμβάνονται στο παράρτημα II («Ελάχιστος κατάλογος δεικτών σχεδίου ανάκαμψης») των Κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τους δείκτες των σχεδίων ανάκαμψης βάσει του άρθρου 9 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ (EBA/GL/2021/11).

⁷ Βλέπε παράρτημα II — Ελάχιστος κατάλογος δεικτών σχεδίου ανάκαμψης των Κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τους δείκτες των σχεδίων ανάκαμψης βάσει του άρθρου 9 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ (EBA/GL/2021/11).

Τμήμα III: Προσδιορισμός της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης

Στάδιο 1 – Διαλογή επιλογών ανάκαμψης

28. Για τον υπολογισμό της «δυνατότητας ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου», τα ιδρύματα θα πρέπει να διαλέγουν από τον κατάλογο των επιλογών ανάκαμψης που είναι αξιόπιστες και εφικτές, σύμφωνα με τις παραγράφους 16 έως 18, όλες τις επιλογές που θα ήταν διαθέσιμες και κατάλληλες στο πλαίσιο του συγκεκριμένου σεναρίου. Οι επιλογές ανάκαμψης με χαμηλή/περιορισμένη πιθανότητα επιτυχούς εφαρμογής δεν θα πρέπει να περιλαμβάνονται από τα ιδρύματα κατά τον υπολογισμό των «δυνατοτήτων τους ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου».

Στάδιο 2 – Προσαρμογή των επιλογών ανάκαμψης: πρόσθετοι περιοριστικοί παράγοντες

29. Κατά την επιλογή των λύσεων ανάκαμψης που είναι κατάλληλες για ένα συγκεκριμένο σενάριο, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, ιδιαιτέρως, τους ακόλουθους πρόσθετους περιοριστικούς παράγοντες που σχετίζονται με την ταυτόχρονη ή διαδοχική εφαρμογή των επιλογών ανάκαμψης:

- a. αμοιβαία αποκλειστικότητα – κατά πόσον ορισμένες επιλογές ανάκαμψης αλληλοαποκλείονται·
- b. αλληλεξαρτήσεις – κατά πόσον η ενεργοποίηση μιας επιλογής ανάκαμψης θα μπορούσε να επηρεάσει την επακόλουθη ή ταυτόχρονη εφαρμογή μιας άλλης επιλογής·
- c. επιχειρησιακή ικανότητα για την ταυτόχρονη εφαρμογή πολλαπλών επιλογών ανάκαμψης·
- d. αυξημένες επιπτώσεις στη φήμη – κατά πόσον η εφαρμογή συνδυασμού διαφόρων επιλογών ανάκαμψης θα μπορούσε να μειώσει την επίπτωσή τους και να δημιουργήσει εμπόδια ή να έχει επιπτώσεις για τη φήμη του ιδρύματος·
- e. συνέπειες για το επιχειρηματικό τους μοντέλο ή την κερδοφορία τους όταν περισσότερες από μία επιλογές ανάκαμψης, οι οποίες αν εφαρμόζονταν μεμονωμένα δεν θα είχαν σημαντικό αντίκτυπο, εφαρμόζονται ταυτοχρόνως ή διαδοχικά με άλλες (συνδυασμένες συνέπειες).

Στάδιο 3 – Υπολογισμός της «δυνατότητας ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου»

30. Κατά τον υπολογισμό της «δυνατότητας ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου», τα ιδρύματα θα πρέπει να υιοθετούν μια προσέγγιση δυναμικού ισολογισμού και, ως εκ τούτου, οι επιπτώσεις των επιλογών ανάκαμψης στο πλαίσιο ενός συγκεκριμένου σεναρίου θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις των επιλογών ανάκαμψης που εφαρμόστηκαν

προηγουμένως, εφόσον υπάρχουν, στο πλαίσιο του ίδιου σεναρίου. Ειδικότερα, η επίδραση της έκδοσης κεφαλαίων θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη βάση του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA) κατά τον χρόνο της εφαρμογής της στο πλαίσιο του σεναρίου ακραίων καταστάσεων. Εάν προηγουμένως, στο πλαίσιο του ίδιου σεναρίου, είχαν εφαρμοστεί επιλογές ανάκαμψης, όπως η μείωση του κινδύνου, τότε η βάση TREA θα ήταν πιο ευνοϊκή.

Στάδιο 4 – Προσδιορισμός του εύρους της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης

31. Για τον προσδιορισμό του εύρους της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης, τα ιδρύματα θα πρέπει να εξετάζουν τους υψηλότερους και τους χαμηλότερους «σχετικούς δείκτες σχεδίου ανάκαμψης» της «δυνατότητας ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου» από άποψη κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένης της μόχλευσης (συνολική δυνατότητα ανάκαμψης από άποψη κεφαλαίου) και της ρευστότητας (συνολική δυνατότητα ανάκαμψης από άποψη ρευστότητας) αντίστοιχα βάσει των σχετικών σεναρίων για καθεμία από αυτές τις διαστάσεις. Στο πλαίσιο αυτό, τα ιδρύματα θα πρέπει να θεωρούν ως σχετικά τα σενάρια στο πλαίσιο των οποίων επήλθε μείωση των «σχετικών δεικτών σχεδίου ανάκαμψης» όσον αφορά τα κεφάλαια, συμπεριλαμβανομένης της μόχλευσης (συνολική δυνατότητα ανάκαμψης από άποψη κεφαλαίου) ή/και της ρευστότητας (συνολική δυνατότητα ανάκαμψης από άποψη ρευστότητας).

5. Αξιολόγηση της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης από τις αρμόδιες αρχές

32. Κατά την αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν, κατά τον τρόπο που ορίζεται στις επόμενες παραγράφους, ότι, για τον καθορισμό της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης, τα ιδρύματα συμμορφώνονται με τον τίτλο 4 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών⁸.

Τμήμα Ι. Αξιολόγηση της «δυνατότητας ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου»

33. Για την αξιολόγηση της «δυνατότητας ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου» που προβλέπουν τα ιδρύματα στο πλαίσιο κάθε σοβαρής μακροοικονομικής και χρηματοοικονομικής δυσχέρειας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επανεξετάζουν τη συνολική επάρκεια των σεναρίων που υποβάλλονται από τα ιδρύματα σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 6 και το άρθρο 7 παράγραφος 6 της οδηγίας 2014/59, όπως ορίζονται στις Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το εύρος σεναρίων που χρησιμοποιούνται σε σχέδια ανάκαμψης⁹ και σύμφωνα με τον τίτλο 4 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών.

34. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον τα σενάρια είναι αρκετά δυσχερή σε σχέση με τα κριτήρια που ορίζονται στην παράγραφο 20. Στην εξαιρετική περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 21, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τις λεπτομερείς εξηγήσεις που παρέχονται από τα ιδρύματα (προκειμένου να εξακολουθούν να θεωρούν ένα τέτοιο σενάριο αρκετά δυσχερές) και να αποφασίζουν κατά πόσο η σοβαρότητα του σεναρίου είναι επαρκής, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, το συνολικό προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων. Σε περιπτώσεις που οι αρμόδιες αρχές θεωρούν ότι το σενάριο που έχει προβλεφθεί από τα ιδρύματα δεν είναι αρκετά δυσχερές, θα μπορούσαν να ζητήσουν από τα ιδρύματα, κατά περίπτωση, να προβούν σε προσαρμογές, μεταξύ άλλων και σε εκ νέου υποβολή του σχεδίου ανάκαμψης, κατόπιν διαπίστωσης σημαντικών ελλείψεων σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Οι αρμόδιες αρχές δεν θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη «δυνατότητα ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου» των ιδρυμάτων με βάση ένα τέτοιο σενάριο κατά την αξιολόγηση της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης.

⁸ Τίτλος 4. Καθορισμός του πλαισίου της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης για τα ιδρύματα.

⁹ EBA/GL/2014/06 της 18ης Ιουλίου 2014.

35. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν την αξιοπιστία και τη σκοπιμότητα, καθώς επίσης και το χρονοδιάγραμμα, τις επιπτώσεις και τυχόν περιοριστικούς παράγοντες των επιλογών ανάκαμψης των ιδρυμάτων, ενώ επίσης θα πρέπει να θέτουν υπό αμφισβήτηση, στο πλαίσιο της σοβαρής μακροοικονομικής και χρηματοοικονομικής δυσχέρειας, τον βαθμό στον οποίο τα ιδρύματα θα ήταν σε θέση να αποκαταστήσουν τη βιωσιμότητα και τη χρηματοοικονομική τους θέση.
36. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επανεξετάζουν, όποτε κρίνεται σκόπιμο και εφικτό, την αξιολόγηση και τον υπολογισμό που διενεργούν τα ιδρύματα, καλύπτοντας κυρίως τους ακόλουθους τομείς:
- a. τη σκοπιμότητα/πιθανότητα επιτυχούς εφαρμογής μιας επιλογής ανάκαμψης, συμπεριλαμβανομένης της επανεξέτασης της σκοπιμότητας των επιλογών ανάκαμψης, όταν αυτές θεωρούνται μη ρεαλιστικές ή μη στηριζόμενες σε κατάλληλη αξιολόγηση σύμφωνα με τις παραγράφους 16 έως 18·
 - b. το χρονικό πλαίσιο για την εφαρμογή των επιλογών ανάκαμψης, μεταξύ άλλων την επιμήκυνση του αναμενόμενου χρονοδιαγράμματος για την εφαρμογή τους, στην περίπτωση που η εκτίμηση του ιδρύματος δεν θεωρείται ρεαλιστική. Στις περιπτώσεις που το χρονικό πλαίσιο των επιλογών ανάκαμψης θα υπερέβαινε το χρονικό πλαίσιο που ορίζεται στην παράγραφο 24, μόνο οι επιπτώσεις που παρατηρούνται εντός των σχετικών χρονικών πλαισίων θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από την αρμόδια αρχή για την αξιολόγηση της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης·
 - c. την αξιολόγηση του ποσοτικού αντίκτυπου των επιλογών ανάκαμψης, μεταξύ άλλων με προσαρμογή της επίπτωσης προς τα κάτω ή με εφαρμογή περικοπών στην ποσοτικοποίηση που παρέχεται από τα ιδρύματα, στις περιπτώσεις που η πιθανή επίπτωση των επιλογών ανάκαμψης δεν βασίζεται σε ρεαλιστικές και εύλογες παραδοχές και ποσοτικοποιήσεις·
 - d. πρόσθετους περιοριστικούς παράγοντες που σχετίζονται με την ταυτόχρονη ή διαδοχική εφαρμογή των επιλογών ανάκαμψης, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 29, μεταξύ άλλων εξαλείφοντας ή προσαρμόζοντας τις επιπτώσεις συγκεκριμένων επιλογών προς τα κάτω όταν εντοπίζεται διασύνδεση μεταξύ ορισμένων από αυτές, δίνοντας προτεραιότητα, μεταξύ άλλων, στις επιλογές με το υψηλότερο επίπεδο σκοπιμότητας και/ή με την σημαντικότερη επίπτωση για τη δεδομένη περίοδο εφαρμογής.
37. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, εφόσον κρίνεται σκόπιμη και είναι διαθέσιμη, την ανάλυση ομάδων ομοτίμων προκειμένου να διευκολύνεται, μεταξύ άλλων:
- a. η σύγκριση, μεταξύ ιδρυμάτων, του είδους των επιλογών ανάκαμψης προς εφαρμογή στο πλαίσιο των διαφόρων σεναρίων, εντοπίζοντας με τον τρόπο αυτό συγκεκριμένα είδη επιλογών που δεν συμπεριλήφθηκαν από κάποιο ίδρυμα·
 - b. η σύγκριση, από ομάδες ομοτίμων, του αναμενόμενου οικονομικού αντικτύπου κάθε τύπου επιλογής ανάκαμψης βάσει διαφορετικών σεναρίων ακραίων καταστάσεων·

- c. η σύγκριση, μεταξύ ιδρυμάτων, του αναμενόμενου χρόνου που απαιτείται για την εφαρμογή μιας επιλογής ανάκαμψης και την υλοποίηση των οφελών της·
- d. η σύγκριση, μεταξύ ιδρυμάτων, των αναμενόμενων εμποδίων και των προπαρασκευαστικών μέτρων για κάθε είδος επιλογής ανάκαμψης.

Τμήμα II. Αξιολόγηση της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης — «προσαρμοσμένη συνολική δυνατότητα ανάκαμψης»

- 38. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η συνολική δυνατότητα ανάκαμψης υπολογίζεται από τα ιδρύματα ως το εύρος μεταξύ της χαμηλότερης και της υψηλότερης «δυνατότητας ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου», σύμφωνα με αμφότερους τους «σχετικούς δείκτες σχεδίου ανάκαμψης» κεφαλαίου (συμπεριλαμβανομένης της μόχλευσης) και ρευστότητας σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στην παράγραφο 31.
- 39. Με βάση την αξιολόγηση της «δυνατότητας ανάκαμψης βάσει συγκεκριμένου σεναρίου» των ιδρυμάτων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίζουν την «προσαρμοσμένη συνολική δυνατότητα ανάκαμψης» των ιδρυμάτων ως εύρος τιμών, τόσο από άποψη «προσαρμοσμένης συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης» κεφαλαίου όσο και από άποψη «προσαρμοσμένης συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης» ρευστότητας, και να διενεργούν συνολική ποσοτική και ποιοτική αξιολόγηση της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης.
- 40. Η «προσαρμοσμένη συνολική δυνατότητα ανάκαμψης» θα πρέπει να αντικατοπτρίζει την αξιολόγηση, από τις αρμόδιες αρχές, της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης των ιδρυμάτων κατόπιν εξέτασης και αξιολόγησης των σχετικών στοιχείων στα οποία βασίζεται ο προσδιορισμός της. Με βάση το αποτέλεσμα της αξιολόγησης αυτής, η «προσαρμοσμένη συνολική δυνατότητα ανάκαμψης» που θα προσδιοριστεί από τις αρμόδιες αρχές θα πρέπει να είναι είτε χαμηλότερη είτε ίση με τη συνολική δυνατότητα ανάκαμψης που προσδιορίστηκε από τα ιδρύματα.

Βαθμολογία της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης

- 41. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν την «προσαρμοσμένη συνολική δυνατότητα ανάκαμψης» που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 39 και 40, καθορίζοντας τα ακόλουθα επίπεδα αφού έχουν λάβει υπόψη τα κατώτατα όρια για τους «σχετικούς δείκτες σχεδίου ανάκαμψης» και τις σχετικές κανονιστικές απαιτήσεις:
 - a. «ικανοποιητικό» — στις περιπτώσεις που, κατόπιν συμπερίληψης της «προσαρμοσμένης συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης», οι «σχετικοί δείκτες σχεδίου ανάκαμψης» των ιδρυμάτων υπερβαίνουν τα κατώτατα όρια που καθορίζονται σύμφωνα με τις Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τους δείκτες των σχεδίων ανάκαμψης·
 - b. «επαρκές με πιθανό περιθώριο βελτίωσης» — στις περιπτώσεις που, κατόπιν συμπερίληψης της «προσαρμοσμένης συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης», οι «σχετικοί δείκτες σχεδίου ανάκαμψης» των ιδρυμάτων δεν υπερβαίνουν τα κατώτατα όρια που

ορίζονται σύμφωνα με τις Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τους δείκτες των σχεδίων ανάκαμψης, αλλά εξακολουθούν να είναι ίσοι ή υψηλότεροι από το κεφάλαιο των ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένων των κανονιστικών απαιτήσεων μόχλευσης και των κανονιστικών απαιτήσεων ρευστότητας που αναφέρονται στην παράγραφο 20, με την προσθήκη όλων των ισχυόντων ρυθμιστικών αποθεματικών·

c. «χαμηλό» – στις περιπτώσεις που, κατόπιν συμπερίληψης της «προσαρμοσμένης συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης», οι «σχετικοί δείκτες σχεδίου ανάκαμψης» των ιδρυμάτων δεν πληρούν τις κανονιστικές απαιτήσεις κεφαλαίου (συμπεριλαμβανομένης της μόχλευσης) και τις κανονιστικές απαιτήσεις ρευστότητας των ιδρυμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 20 με την προσθήκη όλων των ισχυόντων ρυθμιστικών αποθεματικών.

42. Στις περιπτώσεις που η «προσαρμοσμένη συνολική δυνατότητα ανάκαμψης» που θα προκύψει βρίσκεται μεταξύ των διαφορετικών επιπέδων που αναφέρονται στην παράγραφο 41, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επιλέγουν την καταλληλότερη ταξινόμηση λαμβάνοντας υπόψη, ιδιαιτέρως, τη σοβαρότητα των σεναρίων και τον αριθμό των «σχετικών δεικτών σχεδίου ανάκαμψης» που εντοπίζονται στα διάφορα επίπεδα.

43. Για να συμπληρώσουν την αξιολόγηση της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης που διενεργούν, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη γενικές ποιοτικές παραμέτρους, οι οποίες δεν συμπεριλαμβάνονται ήδη στην «προσαρμοσμένη συνολική δυνατότητα ανάκαμψης», στο πλαίσιο της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης. Η εξέταση των παραγόντων αυτών μπορεί να οδηγήσει σε προσαρμογή προς τα πάνω ή προς τα κάτω της ενδεικτικής βαθμολογίας σύμφωνα με την παράγραφο 41 από τις αρμόδιες αρχές, εφόσον αυτές κρίνουν ότι η βαθμολογία αυτή δεν αντιπροσωπεύει πλήρως τη θέση των ιδρυμάτων ως προς τη συνολική δυνατότητα ανάκαμψής τους, λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, τα ακόλουθα στοιχεία:

- a. τη διαφορά μεταξύ της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης που έχει προσδιοριστεί από τα ιδρύματα και της «προσαρμοσμένης συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης» που έχει προσδιοριστεί από τις αρμόδιες αρχές·
- b. την ύπαρξη συνολικών στοιχείων που αποδεικνύουν τυχόν προηγούμενη ή μη εμπειρία όσον αφορά την εφαρμογή·
- c. την ύπαρξη ή μη τυχόν προπαρασκευαστικών μέτρων πριν από την εφαρμογή των επιλογών·
- d. πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με το επίπεδο συγκέντρωσης, το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής, τη σκοπιμότητα και την αξιοπιστία των επιλογών ανάκαμψης, καθώς και το επίπεδο ακραίων καταστάσεων που εφαρμόζουν τα ιδρύματα·
- e. την ικανότητα των ιδρυμάτων όσον αφορά τη διαθεσιμότητα, την ποιότητα και τη συγκέντρωση δεδομένων, καθώς και τη διακυβέρνηση των ιδρυμάτων όσον αφορά την ετοιμότητα διαχείρισης κρίσεων.

44. Ένα «χαμηλό» επίπεδο συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης θα πρέπει να οδηγεί είτε στην αξιολόγηση μιας σημαντικής έλλειψης στο σχέδιο ανάκαμψης σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, είτε στον προσδιορισμό ενός συγκεκριμένου τομέα βελτίωσης που σχετίζεται με τη συνολική δυνατότητα ανάκαμψης στην αξιολόγηση του σχεδίου ανάκαμψης των ιδρυμάτων από τις αρμόδιες αρχές.
45. Ένα «επαρκές με πιθανό περιθώριο βελτίωσης» επίπεδο συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης μπορεί να οδηγήσει στον εντοπισμό ενός συγκεκριμένου τομέα βελτίωσης που σχετίζεται με τη συνολική δυνατότητα ανάκαμψης στην αξιολόγηση του σχεδίου ανάκαμψης των ιδρυμάτων από τις αρμόδιες αρχές.
46. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης για τον εντοπισμό τυχόν σημαντικής έλλειψης ή συγκεκριμένου τομέα βελτίωσης στο σχέδιο ανάκαμψης που σχετίζεται με τη συνολική δυνατότητα ανάκαμψης, σύμφωνα με τις παραγράφους 44 και 45, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ακόλουθες ενδεικτικές καταστάσεις:
- a. κατά πόσο το ίδρυμα λειτουργεί ήδη υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων που έχει ζητηθεί σχέδιο διατήρησης κεφαλαίου σύμφωνα με το άρθρο 142 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·
 - b. κατά πόσο το ίδρυμα έχει ήδη βελτιώσει τη συνολική του δυνατότητα ανάκαμψης σε σύγκριση με προηγούμενα σχέδια ανάκαμψης και κατά πόσο εξακολουθεί να υπάρχει περιθώριο για πιθανή βελτίωση της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης δεδομένου του μεγέθους, του επιχειρηματικού μοντέλου και του προφίλ κινδύνου του ιδρύματος·
 - c. κατά πόσο η κεφαλαιακή θέση, η θέση μόχλευσης και/ή η θέση ρευστότητας του ιδρύματος εμφανίζουν επαρκές περιθώριο ως προς τις κανονιστικές απαιτήσεις και, ως εκ τούτου, τα σενάρια που χρησιμοποιεί το ίδρυμα είναι εξαιρετικά δυσχερή και, κατ' επέκταση, υπερβολικά επαχθή σε σχέση με τα σενάρια των ομότιμων ιδρυμάτων.
47. Η ταξινόμηση που αναφέρεται στις παραγράφους 41 έως 43 θα πρέπει να στηρίζει την αξιολόγηση της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης από τις αρμόδιες αρχές ως σχετική συνιστώσα της συνολικής τους αξιολόγησης του σχεδίου ανάκαμψης.